

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.22/2015/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. február 24. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A maradandó fogyatékoságot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2015. február 24. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1269/2014/16. számú ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2015. február 24. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1269/2014/16. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 235. § (1)-(2) bekezdés a./ pontjába ütköző maradandó fogyatékoságot eredményező közúti baleset gondatlan okozásának vétsége miatt 150 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a pénzbüntetés megfizetésére 15 hónapi részletfizetést engedélyezett. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője felmentés érdekében terjesztettek elő fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.283/2015/1. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és mérlegelési jogkörében eljárva helyes tényállás alapján törvényesen minősítette a vádlott cselekményét. Ezért érvelése szerint a megalapozott tényállás megváltoztatására a másodfokú eljárásban nincs törvényes lehetőség, a vádlott és védője által bejelentett fellebbezés eredményre nem vezethet. Egyetértett az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetéssel is.

A másodfokú eljárásban a vádlott és védője bizonyítási indítványt terjesztettek elő, melyben a baleset után helyszínre érkező mentőtiszt kihallgatását kérték.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint bár az elsőfokú bizonyítási eljárás alapos volt, a bíróság hiányos tényállást állapított meg, amely miatt ítélete megalapozatlan. Ezzel összefüggésben kifogásként jelölte meg, hogy az eljáró bíróság nem vizsgálta körültekintően a sértett magatartását és közrehatását a sérülés bekövetkezésében. A gyalogos mozgásának vizsgálata alapján lehetett volna megállapítani, hogy egyáltalán találkozott-e a gépkocsival, a balesetet a vádlott okozta-e. Álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján is megállapítható, hogy a sértett már az úttesten volt, amikor a vádlott tolatott. E művelet során kellő körültekintést tanúsított, mivel azt látta, hogy a gyalogos még a járdán tartózkodik, majd ekkor, az előírások szerint jobbra nézett, majd elinduláskor ismételten

balra, amikor már nem látta a sértettet a járdán. Álláspontja szerint védenca a KRESZ szabályait tehát a tolatáskor betartotta és ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani, hogy a sértett a vádlott magatartása miatt esett el. Ezzel összefüggésben arra utalt, hogy a helyszínelés során a sértett, illetve a gépjármű már elmozdításra került, emiatt a baleset körülményeit sem lehetett pontosan rekonstruálni. Felhívta a figyelmet arra, hogy a gépjármű tükrén, amellyel a vád szerint a sértett érintkezett, nem volt elváltozás. Kétségeket támaszt továbbá a baleseti mechanizmust illetően az is, hogy a megállapítások szerint 8 km/h sebességgel történt az elütés, azonban az nem került vizsgálatra, hogy ilyen sebességgel történő elütés következtében milyen sérüléseknek kellett volna létrejönni. E nélkül azonban a baleseti mechanizmust illetően nem lehet megnyugtatóan állást foglalni. A sérüléssel összefüggésben előadta, hogy a helyszínre érő mentőtsz nem észlelt súlyos sérülést a sértetten, míg későbbiek során már nyílt törés megállapítására került sor. Kétségesnek tartotta, hogy az első ellátást végző mentőtsz ne ismerte volna fel e súlyos sérülést. Felhívta a figyelmet arra, hogy a sértett idős, ezért törékeny csontozatú, nem kizárt tehát, hogy esetleg a maradandó fogyatékoságot eredményező sérülése később keletkezett és nem a balesettel összefüggésben. Az előzőek alapján álláspontja szerint nem állapítható meg KRESZ szabályszegés, illetve, hogy a balesetet a vádlott magatartása okozta volna. Indítványozta ezért védenca elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan pedig bizonyítékok hiányában történő felmentését.

A vádlott utolsó szó jogán előadta, hogy nem érzi magát bűnösnek, mivel az általa vezetett gépjármű nem érintkezett a sértettel. Elmondta, hogy 25 éve van jogosítványa, gépjármű oktatóként is tevékenykedik, balesetet eddig nem okozott.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségével kapcsolatban arra a megállapításra jutott, hogy az elsőfokú katonai tanács annak eleget tett, a szükséges bizonyítékokat megvizsgálta, azokat mérlegelési jogkörébe vonta, és a nyomozás során keletkezett bizonyítékokon túlmenően igazságügyi gépjármű szakértő kirendelését is szükségesnek tartotta. Az igazságügyi gépjárműszakértő véleményét bizonyítékként felhasználta, a szakértőt a tárgyalásán meghallgatta.

A vádlott a nyomozás, illetve a tárgyaláson tett vallomásában nem ismerte el, hogy elütötte volna a sértettet, védekezése szerint az idős asszony nem az ő magatartása miatt esett el és szenvedett sérülést. Tényként megállapítható azonban az is, hogy a vádlott a balesetet követő rendőrségi meghallgatása során még elismerte, hogy járműve bal tükre sodorta el a sértettet. Felelősségét azonban ekkor is vitatta, mivel állítása szerint a sértett egy gépjármű takarásából lépett ki. (nyomozati iratok 165. oldal) Az elsőfokú bíróság megvizsgálta a vádlott védekezését, tárgyalásán kihallgatta a sértettet, ismertette az igazságügyi orvos-szakértői véleményt, továbbá meghallgatta az igazságügyi gépjármű szakértőt.

A sértett következetes vallomást tett az eljárás során, amit fenntartott a tárgyaláson is. E szerint a vádlott által vezetett gépjármű sodorta el és emiatt történő elesése következtében szenvedett sérülést. **szakértő** igazságügyi gépjármű szakértő véleményét a tárgyaláson fenntartva megállapította, hogy a vádlott gépjárműve bal tükrével sodorta el a sértettet, az elütési sebesség 7-8 km/h volt. Utalt arra, hogy a gépkocsi bal külső tükrének vizsgálata során látható volt a tükör normál helyzetbe történő visszaállítás következtében létrejött kéznyom.

Az elsőfokú bíróság az általa megvizsgált bizonyítékok alapján a vádlott védekezését nem fogadta el és marasztaló tényállást állapított meg. Rögzítette, hogy a vádlott megszegte a KRESZ hátramenetre vonatkozó szabályait, amely következtében a sértettet elütötte és ezzel maradandó fogyatékosságot okozó testi sérülést okozott a sértettnek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás részben hiányos, azonban az iratok tartama, illetve a vádlott tárgyaláson tett nyilatkozata alapján a tényállás kiegészíthető, illetve pontosítható.

A másodfokú katonai tanács a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a következőkkel egészíti ki.

A vádlott 25 éve rendelkezik B és C kategóriájú gépjármű vezetői engedéllyel, közlekedési előélete eddig kifogás alá nem esett. A vádlottat 2015. július 01-én századossá léptették elő. Az ítélet 2. oldal 1. bekezdés első mondatát a vádlott nevével egészíti ki, azaz **vádlott** 2013. március 28. napján közlekedett szolgálati gépkocsival. Kiegészíti továbbá azzal, hogy a vádlott magatartásával megszegte a KRESZ 3. § (1) bekezdés c./ pontjában írt rendelkezést is.

Az előzőekben írt kiegészítéssel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú ítélet már mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatára alapjául.

A vádlott védője által előterjesztett bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította, mivel álláspontja szerint az nem vinné elő a bizonyítási eljárást, csupán a bizonyítási eljárás elhúzódását eredményezné. A nyomozati iratok 8. naplósza 39. oldalán található az Országos Mentőszolgálat dokumentációs lapja, amelyből megállapítható, hogy a mentőtiszt az elsődleges ellátás során milyen sérüléseket észlelt a sértetten. A másodfokú bíróság tévesnek találta a védői okfejtést, amely arra irányult, hogy a sértett nem a balesettel összefüggésben, hanem esetleg később szenvedte el a maradandó fogyatékosságot okozó csukló törését. E sérülés ugyanis a védői érveléssel ellentétben nem nyílt törés, hanem darabos ízületbe hatoló csuklótörés volt, amely csak a sürgősségi ellátás során készült röntgen felvétel alapján volt diagnosztizálható. Ezért a helyszínen eljáró mentőtiszt ezt nem diagnosztizálhatta az elsődleges ellátás során. Emiatt a másodfokú bíróság a mentő tiszt tanúként történő megidézését és kihallgatását nem tartotta szükségesnek, az általa készített dokumentációs lap az iratok között rendelkezésre áll, tartalmazza az általa észlelteket.

A másodfokú bíróság a vádlott és védője felmentés érdekében előterjesztett fellebbezését nem találta alaposnak.

A Be.351.§ (1) és Be.352.§. (3) bekezdése alapján a megalapozott tényállás másodfokú eljárásban a bizonyítékok újra mérlegelése útján nem támadható. A vádlott és védője lényegében a bizonyítékok újra értékelésén keresztül eltérő tényállás megállapítására, és ennek alapján a vádlott felmentésére tettek indítványt, amely az idézett törvényi rendelkezések alapján eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte az orvosszakértő véleményét, amely a sérülés gyógytartamára vonatkozott, az eljáró igazságügyi műszaki szakértő véleményét, aki a baleseti mechanizmus tekintetében mondott szakvéleményt. Az elsőfokú ítélet tényállását alátámasztotta a sértett vallomása, akinek szavahihetőségével kapcsolatban nem merültek fel kétségek. Rendelkezésre álltak továbbá a helyszínen készült fényképfelvételek, a helyszínrajz. Mindezek alapján a kiegészített tényállást a másodfokú eljárásban is irányadónak kellett tekinteni, azt a másodfokú bíróság elfogadta felülbírálatára alapjául.

Az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét a Btk.235.-§ (1) (2) bekezdés a) pontjába ütköző maradandó fogyatékossgot eredményező, közúti baleset gondatlan okozásának vétségének.

A vádlott tényállásban írt magatartása során figyelmetlensége miatt megszegte a KRESZ 33.§ (1) bekezdésében és a 3. § (1) bekezdés c) pontjában írt rendelkezéseket. Ezzel okozati összefüggésben következett be a baleset, és a sértett maradandó fogyatékossgot eredményező sérülése. A vádlott tehát maradéktalanul megvalósította a Btk. 235.§ (1)(2) bekezdés a/pontjába ütköző bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, és a vádlott eddig kifogástalan közlekedési előéletére és bűnösségének legenyhébb formájára figyelemmel nem tévedett, amikor a Btk.33.§ (4) bekezdés alkalmazásával vele szemben pénzbüntetést szabott ki. A pénzbüntetés napi tétel száma és az egy napi tétel összege arányos a vádlott terhére rótt bűncselekmény tárgyi súlyával, és személyi, jövedelmi viszonyaival. Méltányosan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben nem alkalmazott járművezetéstől eltiltást a pénzbüntetés mellett.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1)-(2) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. február 24.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2016. február 24.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke